

สุริย์พร เสรีรักษ์ 2555: การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดุลการค้าของไทยกับ BRIC

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ดาราวรรณ วิรุฬหผล, Ph.D. 118 หน้า

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดุลการค้าระหว่างประเทศไทยกับ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) เพื่อสะท้อนถึงผลในเชิงนโยบายที่มีต่อดุลการค้า โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา เป็นการศึกษาภาวะการค้าของไทยต่อประเทศในกลุ่ม BRIC ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณ จะใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด และมีรูปแบบของสมการในรูปแบบ Log-linear Form ประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ ดุลการค้า และตัวแปรอิสระ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศในกลุ่ม BRIC อัตราแลกเปลี่ยน ราคาสินค้าโดยเปรียบเทียบ โดยจำแนกผลการศึกษาเป็นรายประเทศ ใช้ข้อมูลทศวรรษปี ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2553

ผลการศึกษาในส่วนของการสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้าของไทยและบราซิล พบว่า เศรษฐกิจไทยมีผลในทิศทางเดียวกับแบบจำลองภาพรวม คือ เมื่อเศรษฐกิจไทยดีขึ้น ไทยจึงนำเข้าสินค้าจากประเทศบราซิลมากขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าของไทยกับบราซิลลดลง ในทำนองเดียวกัน เศรษฐกิจบราซิลโตขึ้นความต้องการสินค้าของบราซิลเพิ่มขึ้นด้วย ส่งผลให้บราซิลนำเข้าสินค้าจากไทยมากขึ้น ทั้งนี้ สาเหตุที่ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าน้อยกว่ากรณีของไทย เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้เป็นคู่ค้าหลักของบราซิล ทำให้ส่วนแบ่งจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ได้รับมีน้อย สำหรับผลการศึกษาในส่วนของการสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้าของไทยและรัสเซีย เศรษฐกิจไทยดีขึ้น ไทยจึงนำเข้าสินค้าจากประเทศรัสเซียมากขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าของไทยกับรัสเซียลดลง สำหรับผลการศึกษาในส่วนของการสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้าของไทยและอินเดีย พบความสัมพันธ์เพิ่มเติม คือ อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างไทยและอินเดียมีเครื่องหมายเป็นบวก สะท้อนว่าอัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้ไทยได้ประโยชน์จากการค้ามากขึ้น ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าส่งออกต่อนำเข้าก็มีเครื่องหมายเป็นบวกเช่นกัน สำหรับผลการศึกษาในส่วนของการสัมพันธ์ระหว่างดุลการค้าของไทยและจีน ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจไทยส่งผลทางลบต่อดุลการค้าระหว่างไทย-จีน

ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวม GDP ของไทยส่งผลทางลบต่อดุลการค้ากับกลุ่ม BRIC จากการที่เศรษฐกิจไทยยิ่งเติบโตขึ้น ทำให้ความต้องการสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น และส่งผลให้ขาดดุลเพิ่มขึ้น ขณะที่ GDP ของบราซิล GDP อินเดีย และอัตราแลกเปลี่ยน มีผลด้านบวกต่อดุลการค้า ซึ่งสะท้อนถึงนโยบายการเงินด้านอัตราแลกเปลี่ยนที่จะมีผลสำคัญต่อการได้รับประโยชน์จากการค้ากับกลุ่ม BRIC มากขึ้น ในด้านของปัจจัยราคาสินค้าเปรียบเทียบ สะท้อนว่าประเทศไทยต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างชัดเจนและมีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้เศรษฐกิจไทยและภาคการผลิตได้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก